

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Til fru Anne Grete Holmsgaard: Jeg skal undlade at kommentere og udlægge, hvad hr. Søderberg måtte have udtalt, men jeg kan sige, at for Venstres vedkommende ville et ensidigt skatteindgreb i en eksisterende koncessionsaftale, som er indgået på bestemte og kendte vilkår, ganske enkelt ikke have været anstændigt.

Til hr. Arne Toft vil jeg gerne sige, at det jo er rigtigt, at det er en lang aftale, vi her taler om. Men det er der jo tradition for at den slags aftaler er, også internationalt, og sådan har det også været med 1962-aftalen. Her var der også tale om mange år, og jeg tror, det er nødvendigt at erkende, at den slags aftaler skal være langtrækkende. De kræver meget, meget store milliardinvesteringer, og man skal kunne arbejde og investere med en langsigtet horisont, på kendte vilkår og under konditioner, man kan stole på.

Kl. 11.30

Hr. Toft spørger: Hvorfor har man ikke villet undersøge internationale aftaler? Jamen det var jo netop det, kulbrinteskatteudvalget gjorde. Der var også norsk repræsentation, og jeg er sikker på, at statens eksperter, som følger området i det daglige og har deltaget dygtigt og energisk i forhandlingerne, til stadighed holder sig orienteret om og ajour med den internationale viden på området.

Til hr. Auken, der efterspørger flere oplysninger: Jeg må sige, at jeg altså undrer mig lidt over, at hr. Auken kan blive ved med at stille det spørgsmål med så stor vægt. Der er gennemført en høring i Folketinget, og jeg føler, at vi i vid udstrækning imødekom de ønsker, som også Socialdemokraterne havde. Jeg ved, at Socialdemokraterne har en anden opfattelse, men det er altså vores opfattelse. Der er fremlagt et særligt notat om kompensationsafsnittet og om aftalens økonomi, og der er besvaret mere end 250 spørgsmål, heraf mange af økonomisk karakter.

Hr. Auken må også acceptere og respektere, at vi har med en privat aftalepart at gøre, og at der naturligvis er skattemæssige og forretningsmæssige forhold for en sådan virksomhed og dermed også i en sådan aftale, som det ikke tilkommer en offentlig myndighed, her ministeren, at udlevere til offentligheden. Men det er i øvrigt mit indtryk, at de økonomer, der har villet regne ud, hvad de økonomiske konsekvenser er af aftalen, gennem meget lang tid reelt har haft de fornødne oplysninger og har kunnet sammenstykke det billede af, hvad økonomidelen

i aftalen rent faktisk består af. Det er jo også for nylig blevet bekræftet af en af de økonomiske vismænd.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

De tre næste er hr. Keld Albrechtsen, hr. Ole Stavad og fru Anne Grete Holmsgaard. Først Hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lagde mærke til, at hr. Kim Andersen kom med en forkert oplysning til Folketinget. Han hævdede, at eksperterne på høringen havde sagt, at Folketingets beskatningsret var uantastet, og jeg vil godt spørge, hvilken ekspert der sagde det. Jeg kan ikke mindes nogen ekspert, der har sagt det.

Så har hr. Kim Andersen åbenbart ikke lyst til at forklare det besynderlige faktum, som bekræftes i et svar fra ministeren, at med de nuværende forhold vil A.P. Møller kun afgive 4 mia. kr. af den forventede profit for hele perioden – fordelt over hele perioden afgiver A.P. Møller kun 4 mia. kr.! Ministeren kan jo gå herop og korrigere, hvis det, jeg siger, ikke er rigtigt, men jeg kan se, at det gør ministeren ikke.

Jeg synes, det er nødvendigt, at hr. Kim Andersen svarer. Alt, hvad man har fået med hjem fra A.P. Møller, er 4 mia. kr., altså godt og vel 100 mio. kr. om året i de næste 38 år, og det er da en skandale. Man har jo ingenting fået, man er kommet tomhændet hjem, og jeg synes altså godt, hr. Kim Andersen kunne ulejlige sig med at forklare offentligheden og Folketinget det.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Man kan ikke beskyldte hr. Kim Andersen for at rutte med sandheden.

Hr. Kim Andersen siger, at beskatningsretten er uantastet, og at man godt kan ændre beskatningen; det er jeg enig med hr. Kim Andersen i. Men hr. Kim Andersen glemte at tilføje, at hver eneste krone op til 40 mia. kr., man får ind, skal afleveres til parterne i DUC, og ikke engang nok med det: Hver gang man får 1 kr. ind, skal man aflevere 1,43 kr., fordi man skal sikre, at staten også betaler den skat, parterne bliver pålagt, så der er 1 kr. tilbage efter skat.

Kan hr. Kim Andersen ikke bekræfte, at hver gang, staten får 1 kr. ind i skat, skal der afleveres 1,43 kr. for hver af de første 40 mia. kr.? Det vil sige, at vi kommer tættere på 60 mia. kr., så sy-